

Tunge, mørke natteskyer

Jakob Knudsen
(1858-1917)

Carl Nielsen
(1865-1931)
Arr. Knud Vad

Sopran

Alt

Tenor

Bas

1. op ad him - len dra - ger,
2. en - som-hed mig tru - er!

1. Tun - ge, mør - ke nat - te skyer hjem til skovs af
2. Vær mignær, thi u - den dig Vær mig nær, thi

S.

A.

T.

B.

6

hist de sor - te kra - ger, skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om -
jeg formør - ket gru - er! Hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for -

mar - kenfly'r u - den dig skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om -
Hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for -

mar - kenfly'r u - den dig skum - rin - gen sig bre - der ud, det er mørkt om -
Hold mig med din fa - der - hånd, så jeg dig for -

12

S.
si - der. me - dens nat - ten li - der!
nem - mer! så min frygt jeg glem - mer!

A.
si - der. me - dens nat - ten li - der!
nem - mer! så min frygt jeg glem - mer!

T.
si - der. Vær os nær, du kæ - re Gud, me - dens nat - ten li - der!
nem - mer! Fri mig ud af mør - ketsbånd, så min frygt jeg glem - mer!

B.
si - der. Vær os nær, du kæ - re Gud, me - dens nat - ten li - der!
nem - mer! Fri mig ud af mør - ketsbånd, så min frygt jeg glem - mer!

3.
TB Lad mig føle, hver gang når
SA livet blir mig øde,
TB at du, Fader, hos mig står,
SA og i sådan møde;
SATB og når natten i mit bryst
SATB hjertet vil omlejre,
TB o, da skænk mig livsens trøst,
SATB vind mig lysets sejr!

5.
TB Tung og mørk den tavse nat
SA over jorden spænder,
TB hist kun bag et vindve mat
SA vågelys der brænder.
SATB Du, som lindrer sorg og nød,
SATB al vor synd forlader,
TB lyser op den mørke død,
SATB tak, du lysets Fader!

4.
TB Og når dødens nat engang
SA over mig sig sænker,
TB lad mig høre morgensang,
SA førend ret jeg tænker:
SATB dine fugles morgensang
SATB i den høje sommer,
TB der, hvor dag er altid lang,
SATB natten aldrig kommer!